

Sygn. akt IV KO 105/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **J. R.**

oskarżonego z art. 248 § 2 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i inne

po rozpoznaniu wniosku zawartego w postanowieniu

Sądu Rejonowego w K.

z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. akt II K [...]

o przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

UZASADNIENIE

W dniu 18 marca 2013 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynął akt oskarżenia przeciwko J. R., któremu zarzucano popełnienie czterech przestępstw kwalifikowanych z art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. i art. 246 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciw Narodowi Polskiemu. Oskarżony J. R. urodził się 12 kwietnia 1926 r., mieszka na stałe w W.. Na rozprawę w dniu 6 maja 2013 r. oskarżony J. R. nie stawiał się, a jego obrońca przedłożył zaświadczenie lekarskie, z którego wynikało, iż przeciwwskazana jest daleka podróż oskarżonego ze względu na wiek oraz ograniczenia w poruszaniu się. Uwzględniając wnioski obrońcy oraz prokuratora Sąd Rejonowy

w K. dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy w celu udzielenia odpowiedzi na pytania: „Czy oskarżony J. R. ze względu na swój stan zdrowia może stawiać się na rozprawach przed sądem i brać udział w postępowaniu, a w szczególności czy może brać udział w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w K. (dojeżdżać do tego Sądu), czy też w miejscu swojego zamieszkania?”. Biegli z Zakładu Medycyny Sądowej [...] Uniwersytetu [...] w opinii z dnia 14 listopada 2013 r. podali, że taki stan zdrowia, jaki stwierdzono u J. R. podczas badania sądowo-lekarskiego pozwala mu na udział w postępowaniu przed Sądem. Ze względu na podeszły wiek i istniejące przewlekłe schorzenia, w tym w zakresie układu ruchu, postępowanie to powinno toczyć się przed Sądem jak najbliższym jego miejsca zamieszkania (lub stałego pobytu). Ponadto podczas rozpraw J. R. powinien mieć zapewnioną możliwość składania wyjaśnień w pozycji siedzącej (k. 480-481).

Powołując się na treść w/w opinii oraz pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uzasadnieniu postanowienia z dnia 10 marca 2010 r., V KO 14/10, Sąd Rejonowy w K. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy w trybie art. 37 k.p.k. Sądowi Rejonowemu w W..

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Prawdą jest, że w orzecnictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, iż „dobro wymiaru sprawiedliwości, które stanowi podstawę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o przepis art. 37 k.p.k., to także realna możliwość osądzenia sprawy w innym sądzie w sytuacji, gdy – stwierdzony opiniami biegłego lub biegłych – stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu stawiennictwo w sądzie właściwym, a czyni realnym jego udział w postępowaniu w innym, bliższym miejsca jego zamieszkania sądzie” (por. powołane przez Sąd Rejonowy w K. postanowienie Sądu Najwyższego, a także np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 lutego 2010 r., II KO 6/10, z dnia 12 kwietnia 2011 r., II KO 25/11, z dnia 24 maja 2013 r., II KO 33/13). W myśl tego poglądu kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, uzasadniające skorzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie art. 37 k.p.k., przejawia się nie tylko w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu w zakresie odpowiedzialności karnej, lecz także w

sytuacji wystąpienia rzeczywistych i poważnych utrudnień w sprawnym i szybkim przeprowadzeniu postępowania sądowego.

W realiach niniejszej sprawy w interesie wymiaru sprawiedliwości leży dopuszczenie odstępstwa od ogólnych zasad wyznaczających właściwość sądu, gdyż zasadniczą przeszkodą do rozpoznania tej sprawy przez Sąd Rejonowy w K. są trudności związane z zapewnieniem obecności oskarżonego J. R. na rozprawie, wynikające z jego stanu zdrowia i podeszłego wieku, a jedynym sposobem usunięcia tej przeszkody jest przekazanie sprawy do sądu właściwego ze względu na stałe miejsce pobytu oskarżonego J. R..

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

aw